

ikke give Slip paa. Vi forlange jo ogsaa en vis Examen f. Ex. for Apothekere, og den kunde vi maaske hellere afflasse end den her omtalte. Men have nu disse Spørgsmaal praktisk Betydning? Kunde disse Betragtninger føres over paa det foreliggende Forhold? Det er Spørgsmaalet. Nu er der imidlertid ikke nogen særdeles stor Forskjel mellem Lovforslaget, som det ærede Medlem foresloer, og Fleirtallets Endringsforslag. Thi ogsaa Lovforslaget giver dem Fortrinnsret, der have faret som Styrmand, skjøndt det ikke er en nødvendig Betingelse for Ansættelsen som Lods. Nu spørger jeg; Hvad betyder da det, at vi for de 6 Lodsferiers Vedkommende, som have Betydning for den udenlandske Fart, sætte som Betingelse, at de, der søge Ansættelse, skulde have erhvervet Styrmandsbevis? Er det udemokratisk, eller høiløken graverende Betydning kan det have? Nu vil jeg først bemærke, at dette, at vi træve Styrmandsbevis, vil gaae, at Vedkommende ikke blot skal have en vis Examen; men inden han faar den, skal han have faret paa længere Reiser og have tjent som Matros, altsaa have faaet en sømandsmæssig Uddannelse, som han ikke faar, hvis han driver Hjemme paa Kysten hos sin Fader i en Baad. Saa bliver han nemlig ikke Sømand. Men dernæst vil jeg bemærke, at, dersom Nogen tror, at den Udvei, Lovforslaget aabner til at undgaa Examen, særlig vil komme Almuesmanden eller den fattige til Gode, da tager han sikkerlig fejl. Jeg kender intet Tilfælde af den Art, hvor det særlig har været den Slags Folk, der have nydt Godt af saadanne Udveje. Men den Mulighed, Lovforslaget aabner, kan bruges af Administrationen eller dem, der ville bruge den, som en Bagdør til uden Examen at komme ind i Lodsstillingen, og det tror jeg, ikke er ganske heldigt. Men hvad der derimod er heldigt med Hensyn til dette Forhold, det er for Skibsfartens Vedkommende, at disse 6 Lodsferier, som staa i Forhold til Udlandet, kunne nyde det Næmme overfor den udenrigste Skibsfart, at vi der have Mænd til at bestyre Lodsferierne, der have samme Uddannelse som de øvrige danske Koffardiofficerer, som vi have Tillid til i de forskjellige Forhold, hvor vi behøve dem. Her er ikke saameget Tale om Lodsningen fra Dragør til Kjøbenhavn eller fra Helsingør til Kjøbenhavn eller fra Nyborg til Frederikshavn, men der kan fremkomme vanskelige Forhold, hvor det kan være en stor Værdighed for de Paagældende, som maaske mangle en eller anden Officer, at de spare Stray at anstille en ny Mand paa det paagældende Sted. Naar f. Ex. et Skib møder til Lodsning, og vedkommende Koffardiofficer ikke er tilstede, er Lodsens Stray i Stand til at træde ind i Stedet for den paagældende Officer. Det vil vistnok have vedkommende Lodsferier og navnlig dem, som vor udenrigste Skibsfart kommer i Forbindelse med. Jeg betragter det derfor, set fra Skibsfartens Side, som en Nødvendighed, at vi stille

samme Betingelse for denne Tjeneste som for at være første og anden Styrmand paa Skibe, som ikke bruge Lodsfer. Hvad det andet Punktum angaar, da er der ikke opstillet nogen Betingelse, men det er dog rimeligt nok, at de, der ere best uddannede, komme fortrinnsvis i Betragtning; Fleirtallet gaar ud fra den Betragtning, at det ikke er særligt til at ordne Forholdene saaledes, at Lodsfernes Sømmet blive hjemme indtil 18—19 Aars Alderen og tjene som Reserveredser uden at blive sendte ud i Verden. Det er meget bedre at sigte til Lodsfer: Se heller at sende Din Søn ud, at han kan faae nogen Erfaring i Livet og blive en rask Mand; thi det er dog langt bedre end at seile i et Trug ved Kysten. Dertil er det, at andet Punktum giver Opmuntring. Vil man altsaa hde det, her er Tale om, for Lodsferierne, lad os da ikke være bange for at stille disse Krav, for at Lodsferiernes Personale kunde faae større Myndighed og Anseelse, end det ellers vilde faae. — Jeg skal slutte med at udtale, at, skjøndt jeg ikke er enig med det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Sage) dert, at Ansættelsen vil blive dyrere for Staten end de Priskepengebetj, som Lodsferne tidligere have faaet, (Sage). Det sagde jeg heller ikke, jeg sagde: Det, som Lodsferne kunde gjøre det for). Det er muligt, men naar det ærede Medlem dog mener derved at komme op fra 50,000 til 60,000 Kr., forstaar jeg det ikke rettere, end at det vil blive dyrere end, hvad der nu betales i Priskepenge. Imidlertid; er det en Misforstaaelse, er det mig kjærvare, idet der jo faa ingen Menighed er; men selv om det ikke er Tilfældet, er det ganske vist, at der her stilles et Krav til Statskassen, som Udvalget har søgt at give en saa omhyggelig Forestilling om som muligt efter de Forhandlinger, som derved ere førte med Ministeren. Det er altsaa en Velvillie, der vises Skibsfarten, som væsentligt skal have Nytte af denne Sum, naar Thinget vedtager dette Lovforslag med de dertil stillede Endringer. Udvalget tror imidlertid; at Thinget efter dets Stilling tidligere til saadanne Forhold gjør det med en vis Glæde. Det er meget forældede og uhenigtsmæssige Bestemmelser, som nu gjælde, navnlig med Hensyn til Priskepengene og disse enkelte Looxtaxbestemmelser. Naar Skibe, der seile igjennem et af vore Farvande, umbertiden skulle standse for at faste en Marks Penge eller maaske 8 Skilling ud til en Lods, som ligeledes maa ligge i Farvandet og krydse for at faae denne Skilling, saa hører virkelig denne Ordning forsvundne Tider til og er hverken i nogen Henseende principrigtig eller passende. Og se vi hen til, at denne Afgift ogsaa paahviler vore egne indfødte Borgere, er det virkelig meget lidet passende, at samtidigt med, at de af deres smaa Indtægter skulle afholde denne Afgift, anvende vi deres Skatter til at dække Underbalancer og deslige ved Jernbaner, som vere an-